

РЕШЕНИЕ

№ 450

гр. Пловдив, 03.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIV СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: Анна Ив. Иванова

Членове: Иван Ал. Анастасов

Цвета Б. Борисова

при участието на секретаря Валентина П. Василева
като разгледа докладваното от Иван Ал. Анастасов Въззивно гражданско
дело № 20245300500224 по описа за 2024 година

Производството по делото е образувано по въззивна жалба от „КМД лоджистикс“ООД против решение № 4130/17.10.2023г. по гр.д.№ 17712/2022г. на ПдРС, I гр.с., с което жалбоподателят е осъден да заплати на въззиваемите А. П. Т. и П. Т. Т. суми от по 71717,20 лева, представляващи обезщетение по чл.200 от КТ за неимуществени вреди, претърпени от смъртта на сина им, настъпила в резултат от трудова злополука на 02.02.2021г.. Във въззивната жалба се сочи, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на процесуалните правила при събирането на доказателства, което нарушение е довело и до необоснованост. Соци се, че след като правилно е била разпределена доказателствената тежест е било отказано да бъдат допуснати доказателствата, поискани от жалбоподателя, чрез които той би могъл да установи поставените в негова тежест обстоятелства. Оспорва се като необоснован изводът на първоинстанционния съд за липса на съпричиняване от пострадалия на смъртта му, поради груба небрежност. Коментирани са подробно фактите непосредствено преди настъпване на смъртта на сина на въззиваемите. Искан се отмяна на обжалваното решение и отхвърляне на исквете.

От въззиваемите А. П. Т. и П. Т. Т. е подаден отговор на въззивната жалба, с който същата се оспорва като изцяло неоснователна. Изложени са доводи в подкрепа на изводите на първоинстанционния съд.

ПОС, XIV гр.с., като се запозна с материалите по делото, намира за установено следното:

Производството по гр.д.№ 17712/2022г. на ПдРС, I гр.с. е образувано по искова молба от А. П. Т. и П. Т. Т. против „КМД лоджистикс“ООД, с която са предявени обективно съединени иски по чл.200 от КТ за осъждане на ответника да заплати на всеки от ищите

суми от по 100000 лева, намалени на 71717,20 лева, представляваща обезщетение за претърпени от ищите неимуществени вреди – болки и страдания в по причина на смъртта на сина на ищите С. А.ов Т., настъпила в резултат от трудова злополука, настъпила на 02.02.2021г. в района на паркинг *****, в гр. *****. Претендира се и законна лихва от датата на злополуката - 02.02.2021г. до окончателното изплащане на обезщетенията. В исковата молба се твърди, че С. Т. бил в трудово правоотношение с ответника, като работел на длъжността „*****“. По време на командироването му в чужбина, със задача извършване превоз на товари в Европейския съюз, претърпял трудова злополука, в резултат на която починал. С разпореждане № 5104-15-92/1.04.2021г. на ТП на НОИ- гр. *** злополуката, довела до смъртта му, била приета за трудова по чл. 55, ал.1 от КСО. Този акт бил обжалван от страна на ответника първо по административен, а впоследствие и по съдебен ред, като жалбата била оставена без уважение. Смъртта на сина на ищите им причинила огромни негативни и необратими промени в психиката им, предвид обстоятелството, че преди това тримата живели в едно домакинство, в мир и любов, като родителите разчитали на помощта на починалия, тъй като имали малки пенсии.

С подадения от „КМД лоджистикс“ООД отговор на исковата молба исковете са оспорени като неоснователни. Твърди се, че на 29.01.2021г., около 21,15ч. по подаден сигнал от служител на паркинга за пострадал *****, била извикана линейка, но пострадалият С. Т. отказал медицинско лечение, като към същия този момент той бил във видимо нетрезво и неадекватно състояние, след което се заключил в кабината на товарния автомобил. На 01.02.21г., около 14,00 часа спедиторът на „КМД лоджистикс“ООД П. Т. установил, че Т. не бил в посочения час за разтоварване във фирмата. Позвънил на Т., но телефоните му- личен и служебен, били изключени. Ето защо Т. наредил на най- близко намиращите се *****и на фирмата да отидат да проверят какво става с Т.. Около 15,45 часа той бил открит от друг ***** в камиона му, след което повиканите на място пожарникари разбили вратата на камиона и открили Т. с обилно кървене и масивна ***** травма. Около 16,30 часа била повикали линейка. Около 19,00 часа полиция се обадила на Т., за да го извести, че Т. е хоспитализиран в болница. По данни от същия полиция с Т. имало и друг подобен случай на 30.01.21г. На 02.02.2021г., около 06,48 часа Т. починал в лечебното заведение, в безсъзнание, без да се свести. Заявено е възражение за прекомерност на претендираните обезщетения като несъобразени с действително търпените от близките на загиналия болки и страдания. Оспорват се като силно преувеличени твърденията, че ищите и починалия са живели в едно домакинство, тъй като през по- голяма част от времето С. Т. не бил на територията на страната. Той и ищите живели в къща на два етажа, като първия етаж бил обитаван от ищите, а втория от техният син. Твърди се също, че между починалия и родителите му имало сериозно неразбирателство, което довело до отделянето на С. на втория етаж от къщата. Прави се и възражение за намаляване размера на претендираните обезщетения на основание чл.200, ал.4 от ТК с обезщетението, което ищите са получили от „Булстрад живот Виена иншурънс груп“ЕАД. Твърди се, че настъпилите вреди били в резултат на собствени умишлени действия на починалия, доколкото същият бил отказал предложеното му лечение, като се заключил в превозното средство.

От третото лице помагач на ответника ЗЕАД „Булстрад живот Виена иншурънс груп“ЕАД е подадено писмено становище, в което се сочи, че на 25.01.2023г. към тях била предявена претенция от А. П. Т. и П. Т. Т. за изплащане на застрахователно обезщетение на основание сключена застраховка по застрахователна полица № 37/050674Т за застраховка „Злополука“. След извършена преценка от застрахователя, на родителите на починалия С. А.ов Т. били изплатени по 28282,80 лева.

Безспорно е, а и от приетите по делото на ПдРС трудов договор и командировачна заповед се установява, че към 29.01.2021г. и към 02.02.2021г. С. Т. е бил в трудово правоотношение с „КМД лоджистикс“ООД, работил е на длъжност „*****“ и е бил командирован за извършване на превози до Европейския съюз. Безспорно е също така, че към онзи момент той е престоявал с управлявания от него влекач на паркинг в гр.*****. На 02.02.2021г. от работодателя е подадена декларация за трудова злополука до ТП

на НОИ- гр. ****. От ТП на НОИ е издадено разпореждане № 5104- 15- 92 от 01.04.2021г., с което декларираната злополука е приета за трудова по чл.55, ал.1 от КСО. След отхвърляне на подадената против разпореждането жалба и стабилизирането на същата, същото съставлява категорично основание да се счита, че смъртта на сина на въззиваемите е настъпила в резултат от трудова злополука по време на изпълнение на задълженията му по сключения с жалбоподателя трудов договор.

По първаинстанционното дело са приети следните писмени доказателства: писмо от ***** М. В. до „КМД лоджистикс“ООД от 16.02.2021г.; удостоверение за настъпила смърт от Клиника Юг, гр.***** , с дата 02.01.2021г.; разследване на смъртен случай, изготвено от ***** З. на 02.02.2021г.; протокол на комисия при ТП на НОИ- гр. *** № Ц5103- 15- 13/15.03.2021г. за резултатите от извършено разследване на злополуката, станала на 01.02.2021г. със С. А.ов Т., въз основа на който е издадено разпореждане № 5104- 15- 92 от 01.04.2021г.. В писмото от ***** М. В. се сочи, че полицейското разследване е приключило и са възпроизведени най- общо обстоятелствата, които са констатирани в резултат от това разследване. Първичната информация относно обстоятелствата, довели до смъртта на С. Т., се съдържа в документа, наименован „разследване на смъртен случай“. В него първо са изложени основанията за разследването, а именно, че на 02.02.2021г., в 9,00 часа дежурният лекар д- р Р. е съобщил на ***** Ф., началник на криминалната полиция М., че в клиника *****- Юг /Зюд/ е починал пациент. Починалият С. Т. бил открит на 01.02.2021г. почти безжизнен в своя камион, след което с хеликоптер бил откаран в горепосочената клиника. Още на 30.01.2021г. на местопроизшествието- автопарк ***** 91522, гр.***** , на пострадалия била отказана спешна помощ, но той отказал лечение. С медицинска свидетелство за смърт от 02.02.2021г. била удостоверена неестествена смърт. Непосредствената причина за смъртта била притискане на **** от епидуларен хематом вляво, вследствие на предполагаемо падане. На 02.02.2021г., в 10,00 часа е извършена аутопсия, при която по ръцете и краката на С. Т. са установени няколко леки наранявания и не са установени външно никакви наранявания по главата. От ***** З. са разпитани дежурният лекар д- р Р., ***** Б. Ш., братовчед на бащата на С. Т., Ю. М. Г., и собственика на „КМД лоджистик“ООД. Д- р Р. е посочил, че на 29 или 30 януари 2021г. на С. Т. е била оказана спешна помощ. Той отказал медицинско лечение. На 01.02.2021г. бил открит в камиона си почти безжизнен. В резултат от извършената в клиниката диагностика бил установен масивен ***** , който довел до притискане на ****. Открита била и фрактура в предната лява част на ****. ***** Б. Ш. е разказал, че на 30.01.2021г. му било наредено да отиде в автопарка в гр.***** заради случай, свързан със сърдечна дейност. На място с *****а му открили два товарни автомобили. В единият имало двама български *****и, а в другия един, който бил предполагаемият пациент. Той лежал по гръб и си играел с телефона си. Не искал да отвори вратите на кабината. Едната от тях не била заключена и парамедиците я отворили. Опитали се да говорят с Т., но той ги отпратил с груби думи. Много силно миришел на алкохол, но не успели да му направят тест за алкохол. Ш. и *****ът му разговаряли с другите двама български *****и. От тях разбрали, че Т. е паднал по някакъв начин. От разпита на Ю. Г. не се установяват никакви факти във връзка с инцидента. В обясненията си собственикът на „КМД лоджистик“ООД е посочил единствено, че на 01.02.2021г. са изпратили друг ***** на фирмата да потърси С. Т. на артопарка в гр.***** , защото той не се бил явил на пункт за разтоварване. Колегата му го открил в кабината на камиона му в безпомощно състояние. Във всички останали документи, включително и в прокурорското постановление от 27.10.2021г. за отказ да се образува досъдебно производство, са възпроизведени фактите в разследването на смъртен случай. Изводът от разследването е, че по данни от неизвестни свидетели на 30.10.2021г. С. Т. е паднал от своя камион. Извикана е била спешна помощ, но той отпратил парамедика и се заключил в кабината на камиона. В мотивите към прокурорското постановление е проследено движението на управлявания от Т. товарен автомобил на 29.01.2021г. и впоследствие. На 29.01.2021г., в 5,00 часа той потеглил от паркинг във ***** , шофирал до гр.***** , където разтоварил, натоварил други стоки и шофирал обратно до ***** . На 30.01.2021г. потеглил от граничния паркинг и в 12,30 часа спрял на паркинга, от който бил

потеглил на 29.01.2021г. Този паркинг бил на около 30 км. от разтоварния адрес, на който следвало да се яви на 01.02.2021г. На 30 и 31 януари С. Т. ползвал седмичната си почивка. Тези обстоятелства се потвърждават от приетите по първоинстанционното дело отчет за работното време на *****а и информация за курса на лицето С. А.ов Т..

По делото на ПдРС са разпитани свидетелите Р. Ч. / без родство с ишците/, Х. Х. / без родство/, Ц. Т. / без родство/, Й. В. / без родство/ и М. В. / внук на ишците/. Първите двама свидетели са дали показания относно търпените от ишците болки и страдания по причина на смъртта на сина им. Свидетелят Т. работи в дружеството- жалбоподател. В понеделник-свидетелят не си спомня датата, синът му, който работел в същата фирма като спедитор, му съобщил, че С. Т. не се е явил на разтоварния пункт. Последно се били чули в петък и Т. му казал, че е паркирал в близост до разтоварния пункт. В събота и неделя той ползвал седмичната си почивка. *****ите, като почивали, спели в камионите, макар че по принцип трябвало да спят на хотел. Пазели багажа си в камионите и затова отказвали да спят на хотел. Свидетелят се свързал с други двама *****и на фирмата- Й. В. и Ц. Л., които пътували с камиона си в същата посока и им наредил да отидат до паркинга, на който била паркирал Т., за да видят какво става. Те открили камиона и пострадалия свои колега в него. Свидетелят им наредил да извикан линейка. Пристигнал медицински хеликоптер, който откарал С. Т.. Той все още бил жив. Синът на свидетелят успял да разговаря по телефона с един от пристигналите на място полицаи. Той му казал, че по- предния ден били извикани от близката бензиностанция във връзка с инцидент със същото пострадало лице. Тогава той бил с рана на главата, държал се агресивно, бил във видимо нетрезво състояние и отказал да му бъде оказана лекарска помощ. Единият от *****ите, работещи в „КМД лоджистик“ООД, който открил С. Т. в кабината на товарния автомобил, разговарял с някакво момиче от славянски произход, което работело на бензиностанцията. То му споделило, че в събота намерило Т. паднал до кабината на камиона му и с рана на главата. До неговия камион имало паркиран друг, с двама *****и поляци. Затова била извикана линейка. Височината от земята до *****ската кабина била повече от метър и половина. За да се качи човек в кабината, трябвало да се държи с две ръце.

Свидетелят Й. В. не се е познавал лично със С. Т.. Работели в една и съща фирма като международни *****и. В. пътувал в същата посока, където се намирал паркинга, на който бил паркирал Т., когато му се обадил Т. и му казал да се отбие там и да провери какво става с него. Било понеделник, преди обяд, когато стигнал до паркинга. Кабината на камиона на Т. била заключена и пердетата били спуснати. Свидетелят успял да надникне през лявото стъкло. Т. седял на леглото между седалките, но тялото му било отпуснато назад. В. отишъл до бензиностанцията и казал на служителите да извикат Бърза помощ. Пристигнали пожарна, линейка, вертолет. Когато извадили С. Т. от кабината и го сложили на носилка, свидетелят видял, че той диша, но е в безсъзнание. Свидетелят не видял дали има рана на главата. Една служителка на бензиностанцията, която говорела на сръбско- македонски език, му казала, че е видяла, че Т. има рана на главата и затова извикали линейка, но той отказал медицинска помощ.

Свидетелят М. В. сочи, че на 30.01.2021г., към 20,00 часа С. Т. му се обадил по телефона. Разговаряли около 15- 20 минути. Разговорът протекъл нормално и свидетелят не усетил вуйчо му да има някакъв проблем.

По делото на ПдРС е прието и заключение по СМЕ, изготвено от доц. д- р С. С., съгласно което причината за настъпване на смъртта на С. Т. е вклиняване/заклещване на **** в големия тилен отвор в резултат от **** и оток на ****/ епидуларен хематом/. В Заключението е отразено, че при мозъчна компресия в резултат от епидуларен хематом е възможно пострадалият да изпадне в кома за продължително време- от няколко часа до денонощия. В о.з. на 25.09.2023г., в което е прието заключението, вещо лице С. е уточнил, че е възможно „симптомите на епидуларния хематом да се проявят много бързо и пострадалият да няма възможност да прояви каквито и да било действия“. Според вещото лице, в случай, че непосредствено след инцидента на Т. е било оказана медицинска помощ, шансът да оцелее е бил много голям.

Съгласно чл.200, ал.2 от КТ, работодателят отговаря и когато трудовата злополука е причинена от непреодолима сила при или по повод изпълнението на възложената работа или на каквато и да е работа, извършена и без нареждане, но в интерес на работодателя, както и по време на почивка, прекарана в предприятието. С разпореждане № 5104- 15- 92 от 01.04.2021г. на ТП на НОИ- гр. *** е прието, че трудовата злополука, в резултат от която С. Т. е починал, е настъпила на 29.01.2021г. или на 30.01.2021г.. Действителната дата е 30.01.2021г., тъй като на 29.01.2021г. Т. е шофирал, а на 30.01.2021г. е бил извикан медицински екип, който да му окаже спешна помощ. На 30.01.2021г. С. Т. е ползвал 45-часова почивка, поради което и съобразно с горепосочената разпоредба е налице основание за ангажиране на отговорността на работодателя.

Р. Ч. и Х. Х. непротиворечиво свидетелстват за това, че въззиваемите и синът им са били в много добри отношения, живели са заедно в една къща и едно домакинство. С. Т. има помагал и те разчитали на него. След смъртта на сина им А. и П. Ти били направо съсипани. Несъмнено смъртта на дете е изключително тежък психологичен удар, особено когато родителите и детето са живели заедно. От показанията на свидетеля Т. става ясно, че командировката, по време на която е починал С. Т., е била втора за него във фирмата. При това положение не може да се приеме, че е било настъпило някакво отчуждаване- в каквато и да било степен, между него и родителите му по причина на системни, дълги отсъствия от страната. Ето защо, справедливият размер на обезщетение е приблизително в размера, претендиран с исковата молба- по 100000 лева. Допуснатото с определение в о.з. на 22.05.2023г. намаление на исовете до размери от по 71717,20 лева е заявено от въззиваемите, в качеството им на ищци, с оглед на получените от тях обезщетения от застрахователя ЗЕАД „Булстрад живот Виена иншурънс груп“ЕАД по сключената застраховка по застрахователна полица № 37/050674Т за застраховка „Злополука" в размер от по 28282,80 лева, които по силата на чл.200, ал.4 от КТ подлежат на приспадане.

От разпоредбата на чл.200, ал.2 от КТ се извежда правилото, че отговорността на работодателя за вреди от трудова злополука е обективна и безвиновна- той отговаря и когато трудовата злополука е причинена от непреодолима сила. Следва обаче да се извърши преценка и на това, дали пострадалият работник или служител е допринесъл за настъпване на увреждането, като е допуснал груба небрежност, в който случай, съгласно чл.201, ал.2 от КТ, отговорността на работодателя може да се намали. Налице са данни, че на 30.01.2021г. С. Т. е бил употребил алкохол и е паднал до кабината на управлявания от него товарен автомобил. Парапсихологът Б. Ш. сочи в обясненията си, че Т. много силно е миришел на алкохол, а полицаят, с който е разговарял свидетелят Т., чрез сина си, като преводач, е заявил, че той е бил във видимо нетрезво състояние. Все пак не може с категорична точност да се приеме до каква степен Т. е бил повлиян от алкохола и дали това е причината да падне. Факт е обаче, че той е получил травма на главата, имаща за последица масивен *****, като единствената възможна причина за това е падане на земята и удар в главата. Кога е паднал Т.- преди или след разговора с племенника си, не може да се каже, но при пристигане на парапсихолога Ш., той не е бил в кома- напротив бил е контактен, разбирал е какво му говорят и е следвало да подходи по- отговорно към състоянието си и необходимостта да му бъде оказана медицинска помощ. Тежестта на падането не следва да е била за подценяване, с оглед на получената травма. Вместо това Т. категорично е отказал медицинска помощ, като при това се е заключил в кабината на камиона си и е спуснал пердетата. По този начин той не само е отклонил предложената му помощ, която е могла да бъде животоспасяваща, но е препятствал възможността да бъде наблюдавано състоянието му и при влошаване на същото своевременно да му бъде оказана медицинска помощ. В тази връзка обаче следва да се отбележи, че за съпричиняването на трудовата злополука, която в крайна сметка се изразява в смъртта на пострадалия работник, не са без значение и осигурените от работодателя условия за ползване на задължителната седмична почивка от 45 часа. В чл.8, § 8 от приложимия, съгласно чл.78 от Закона за автомобилните превози, Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на

Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета е предвидено, че „Нормалните седмични почивки и всяка седмична почивка от повече от 45 часа, ползвана като компенсация за предишни намалени седмични почивки, не се ползва в превозно средство. Тя се ползва при подходящо, съобразено с особеностите на пола настаняване в подходящи условия за спане и санитарни съоръжения. Всички разходи за настаняване извън превозното средство се покриват от работодателя“. Свидетелят Т. твърди, че *****ите на товарни автомобили по собствено желание спели в кабините на автомобилите, за да пазят багажа си, но работодателят е длъжен да следи за спазването на горепосоченото изискване, като създадат и съответни условия за това. Видно от заповедта за командироване на С. Т., от работодателя са му били отпуснати комадировачни пари в размер от по 30 евро на ден, които са крайно недостатъчни да си осигурява храна и в края на всяка седмица да наема стая в хотел. Несъмнено той би могъл да падне и да се нарани и в хотела, но качването и слизането от кабината на товарния автомобил е свързано с много повече рискове, а и освен това липсата на нормални условия за почивка при всяко положение се отразяват негативно на психическата устойчивост на човека.

При това положение настоящият състав на ПОС намира, че е налице съпричиняване на трудовата злополука от страна на пострадалия С. Т., което съпричиняване е около 25 %. Не е налице основание за определяне на по- висок процент, тъй като не е налице пълна яснота относно причините, поради които на 30.01.2021г. той е отказал медицинска помощ- дали защото е бил силно алкохолно повлиян или защото травмата на главата му не е била видимо много тежка и той не се е чувствал особено зле. В обясненията си парапсихологът Б. Ш. не сочи никакви данни относно наличието на никакви видими травми по главата на С. Т.. Впечатленията му най- ясно са отразени в следното изречение: „В общи линии той очевидно беше в добра форма и не искаше да приеме помощта ни“, което означава, че видимо не е имало нещо особено обезпокоително и помощта не е била предложена особено настоятелно. Както беше посочено по- горе, съдейки по настъпилата травма, падането следва да е било тежко, но въобще не е сигурно доколко са били налице външни белези за това. По първоинстанционното дело е налице разпечатка с ползваните от С. Т. услуги на мобилния му телефон, видно от която към 12,09 часа на 31.01.2021г. той все още е бил в съзнание. На база на наличните доказателства не може да се направи обоснована преценка относно това в кой момент той е изпаднал в безсъзнание и дали преди това е могъл да прецени тежестта на здравословното си състояние и да потърси помощ.

Съобразно с гореизложеното, съдът намира, че обезщетенията за въззиваемите следва да бъдат намалени до размер от по 50000 лева, като с оглед на крайния изход на спора по делото в полза на жалбоподателя ще следва да бъде присъдена 21717,20/71717,20- та част от заплатената от него държавна такса за въззивното обжалване в размер от 1434,34 лева, а именно сума в размер от 434,34 лева. В полза на пълномощника на въззиваемите- адв.Р. П., ще следва да бъде определено адв.възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗА в размер от 10287,38 лева, като от него бъде присъдена 50000/71717,20- та част, а именно сума в размер от 7172,18 лева. С обжалваното решение в полза на „КМД лоджистикс“ООД са присъдени 3660,85 лева от направените от тях съдебни разноски в първоинстанционното производство в общ размер от 12945 лева. На дружеството се дължи половината от сумата от 12945 лева, като бъдат приспаднати и вече присъдените 3660,85 лева, т.е. на същото ще следва да бъдат присъдени още 2812,65 лева. Присъденото в полза на адв.Р. П. адв.възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗА за процесуално представителство в първоинстанционното производство ще следва да бъде намалено от 10587,38 лева на 6400 лева / половината от 12800 лева, които са претендирани/.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 4130/17.10.2023г. по гр.д.№ 17712/2022г. на ПдРС, I гр.с., в частта, с която жалбоподателят „КМД лоджистикс“ООД е осъден да заплати на

въззиваемите А. П. Т. и П. Т. Т. суми от по 21717,20 лева, явяващи се разлика между общо присъдените по 71717,20 лева, представляващи обезщетения по чл.200 от КТ за неимуществени вреди, претърпени от смъртта на сина им С. А.ов Т., настъпила в резултат от трудова злополука на 02.02.2021г., за която трудова злополука е издадено разпореждане № 5104- 15- 92 от 01.04.2021г. на ТП на НОИ- гр. ***, и дължимите обезщетения в размер от по 50000 лева, както и в частта, с която „КМД лоджистикс“ООД е осъдено да заплати на пълномощника на А. П. Т. и П. Т. Т.- адв.Р. П., адв.възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗА в размер над 6400 лева, като вместо това

ОТХВЪРЛЯ предявените от А. П. Т. и П. Т. Т. искове по чл.200 от КТ против „КМД лоджистикс“ООД за това ответното дружество да бъде осъдено да им заплати обезщетения за неимуществени вреди, претърпени от смъртта на сина им С. А.ов Т., настъпила в резултат от трудова злополука на 02.02.2021г., за която трудова злополука е издадено разпореждане № 5104- 15- 92 от 01.04.2021г. на ТП на НОИ- гр. ***, за разликата над сумите от по 50000 лева до 71717,20 лева.

ОСЪЖДА А. П. Т., ЕГН: ***** и П. Т. Т., ЕГН: *****- двамата от гр.*****, да заплатят поравно на „КМД лоджистикс“ООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр.*****, сумата от 434,34 лева- съдебни разноси във въззивното производство, както и още 2812,65 лева- съдебни разноси в първоинстанционното производство, освен присъдените с обжалваното решение 3660,85 лева.

ОСЪЖДА КМД лоджистикс“ООД, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр.*****, да заплати на адвокат Р. Ц. П., с личен номер: ***** и адрес на кантора: гр.*****, сумата от 7172,18 лева- адв.възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗА за процесуално представителство във въззивното производство.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____